

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ 02/2020

*Martin Tango s manželkou Mary
v českém vlaku*

Ohlédnutí za návštěvou v Evropě

Ptal se a odpovědi přeložil: Karel Zientek

Už je to téměř půl roku, kdy nás u příležitosti Afrických snů navštívili naši drazí přátelé z Tanzanie – ředitel školy LEA Martin Tango se svou manželkou Mary a pastor Zak Malekwa. Napadlo nás poprosit je o určité ohlédnutí za jejich návštěvou v České republice a podělit se s námi o jejich dojmy a zážitky. V následujících řádcích si přečtete, co nám sdělili Martin a Zak.

Ředitel Martin: Chtěl bych využít této příležitosti hlavně k tomu, abych poděkoval Vám všem, drazí přátelé, kteří podporujete děti ve škole LEA a kteří jste

nám svými dary umožnili naši cestu do Evropy.

Během naší návštěvy jsme měli hodně příležitostí učit se od Vás mnohým novým věcem a získat mnoho nových cenných zkušeností a jsme vděční zejména za ty zkušenosti, které jsou dané odlišnými podmínkami na našich kontinentech a které pramení z odlišnosti našich kultur. Všude, kde jsme byli, jste nás přijali velmi vřele, otevřeli jste pro nás své domovy a my jsme tak alespoň na chvíli měli možnost být součástí Vaší větší rodiny. Jsme Vám za to velmi vděční, udělali jste toho pro nás opravdu

velmi hodně a my jsme byli přímo zasaženi Vaší pohostinností, láskou a přátelstvím.

Největším zážitkem pro mě byla ta skutečnost, že jsem mohl osobně potkat Vás, sponzory dětí v našich školách. S některými z Vás jsem mohl osobně mluvit, podat Vám ruku a mluvit s Vámi o budoucnosti školy a našich dětí. Je nádherné vidět, jak máte otevřená svá srdce pro druhé a stojíte při nás ve službě, do které nás všechny Pán Bůh povolal. Vždy mě to velmi zasáhne, vidím Vás a naše děti a nemohu udělat nic jiného, než vyjádřit svou vděčnost slovy: „Pán Bůh Vám žehnej“.

Během mé poslední návštěvy jsem měl také možnost vidět mnoho zajímavých věcí, které jsem ani nedoufal, že někdy uvidím, jelikož jsem ani neměl tušení, že existují. Návštěva Třineckých železáren a moderní technologie pro výrobu železa a oceli, Jagelonská univerzita v Krakově, která dala světu tolik vzdělaných lidí a vědců, palác Wawel, sídlo polských králů, kostel Jana Pavla II., cesta pražským metrem atd. - to jsou opravdu silné zážitky, které potřebují více času, aby je člověk dokázal vstřebat.

Snažil jsem se zachytit vše, co bylo v mých silách a nějak se z toho poučit. Viděl jsem, jak si všichni organizujete svůj čas a své aktivity, aby se Vám podařilo splnit Vaše plány a cíle, které jste si stanovili. Čistota na každém kroku, v domech a také ve městech, kultura poctivé a velmi usilovné práce, svoboda, s jakou vyjadřujete své názory a postoje. Viděl jsem také knihovny plné knih, abyste mohli sdílet životní zkušenosti mnohých generací a abyste je mohli předat Vaším dětem. Také mnohé učební

pomůcky pro efektivní výuku ve školách – to vše mě velmi inspirovalo a stále přemýšlím, jak to vše zhodnotit ve prospěch našich dětí a jak to vše zaintegrovat do jejich výuky.

Také jsem si nemohl nevšimnout, jak se staráte o rozvoj své země, o individuální rozvoj a rozvoj nejrozličnějších skupin

Martin Tango v Praze

a subjektů, rozvoj továren a infrastruktury – kvalitní cesty, letiště, železnice, domy, všude moderní komunikační technologie, dostupnost pitné vody a způsob, jak s ní hospodařit, aby jí bylo vždy dost. Stále o tom všem přemýšlím a velmi mě to ovlivňuje v mých rozhodnutích, jak dál.

Drazí bratři a sestry, chtěl bych Vás nakonec povzbudit ve Vaší službě slovem z Bible:

„Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo Vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdo jste vůbec nebyli lid, nyní však jste lid Boží. Pro vás nebylo slitování, ale nyní jste došli slitování.“ (1. Petr 2,9-10)

„Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“ (Římanům 8,28)

Pastor Zak: Chtěl bych vyjádřit svou vděčnost a uznání Vám všem, kteří jste nám připravili tak nádherný čas ve Vašich rodinách, sborech a mezi sponzory, kteří podporují naše děti.

Byl jsem velmi mile překvapen vřelým přijetím a cítil jsem se být velmi poctěn. Lidé nás přijali s očekáváním, že ve společenství s námi budou obohaceni a já jsem se velmi bál, že mě přepadne prázdnota a nebudu mít co nabídnout. Děkuji Pánu Bohu za Jeho moudrost a odvahu, kterou nám dává, abychom zvládli i takové situace.

Nemohu se také nezmínit o skvělém jídle, kterým jste se nás snažili pohostit, a musím říct, že zvlášť pro mě to byl neskutečný zážitek. Na všech místech, která jsme navštívili, jste se nás snažili mile překvapit a mnozí z Vás měli pro nás připravené nějaké dárky a dokonce dary jako notebooky – to vše jsme přijímali s vděčností jako projev Vaší lásky a starosti o nás.

Vaše kultura se vyznačuje tím, že umíte pracovat s časem a umíte ho využívat

velmi efektivně. Aktivita a čas jdou u Vás

ruku v ruce a my jsme to mohli pozorovat na každém kroku. Je dobré mít dost času, ale z druhé strany není dobré, když čas nás zcela ovládne. Mělo by to být všechno nějak vyvážené a v souladu. Vždy bychom si také měli udělat čas na to, abychom měli dost času řídit svůj čas. Někdy mám pocit, že čas nás mění místo toho, abychom my dokázali měnit čas. Ano, když jsem v Evropě, musím se stále učit, jak vyjít s časem a když jsem v Tanzanii, tak se zase musím učit, jak být někde včas. Životní tempo v Evropě je velmi vysoké ve srovnání s Afrikou a určitě to souvisí se životním stylem, moderním stravováním, lékařskou péčí a přemýšlím, čím ještě. Prostě, je toho mnoho, co bych chtěl po návštěvě Evropy sdílet s lidmi v Dongobeshi, hlavně to, jak by měli využívat svůj čas vhodným způsobem a k dobrým věcem. Lidé by měli u nás více chápat, že když budou využívat svůj čas

vhodným způsobem, přinese nám to mnoho dobrých věcí včetně rozvoje naší země, našich komunit. Víte, v některých oblastech u nás je to tak, že lidé podle stínu určují, kolik je hodin. Někteří se zase dívají na oblohu, kde je slunce, aby mohli zjistit, kolik je hodin. Každý kmen to má trochu jinak a bude těžké to změnit a naučit lidi lépe hospodařit s časem, aby čas nebyl promarněn, ale byl využit k dobrým věcem.

Ale nějak jsem odbočil od mých vzpomínek na cestu do Evropy, omlouvám se!

Velmi živě mám před očima návštěvu Krakova v Polsku a vašeho hlavního města Prahy. Obě města mají dlouhou historii, křesťanskou historii. O tom svědčí spousta kostelů, které jsou všude, a já jsem obdivoval lidi, kteří je stavěli, jejich poctivou práci, um a schopnosti, že dokázali vytvořit takovou nádheru, která vydržela tolik staletí. A určitě musím vzpomenout návštěvu Třineckých železáren, obrovská produkce a jen několik lidí, většinu práce zvládají stroje. To mě přímo fascinovalo.

Měl jsem také velkou radost z toho, že během naší návštěvy jsem mohl potkat dobrovolníky, kteří tady sloužili u nás, jak si dobře vedli a dokázali předávat své poznatky a zkušenosti. Toho si nesmírně vážím a jsem za to vděčný. Možnost navštívit jejich rodiny a mluvit s jejich rodiči, to neumím vyjádřit slovy, znamenalo to pro mě mnoho. Jsem také velmi vděčný za to, že jsem mohl opět potkat sponzory, kteří podporují mě a moji službu. Jsem vděčný Pánu Bohu, že mi to opět umožnil.

Byl jsem také velmi povzbuzen tím, že vaše církve stojí pevně na biblických základech. Ačkoliv jsme z jiných kultur, máme jedno společné, kulturu, která staví na Ježíši Kristu. Abych byl dobře pochopen, církev Ježíše Krista není orientována na kulturu, ale má stejnou duchovní orientaci nezávisle na tom, kde je. Stejného Krista zvěstujeme v Evropě i v Africe. Most víry v Boha přes pána Ježíše Krista nás spojuje napříč našimi kulturami, takže všichni můžeme společně zpívat Haleluja.

Za krásami Krakova

Proč je důležité psát dopisy vašemu dítěti?

Autor: Aniela Taska

Pamatuji si, když mi bylo 5 let, kvůli nemoci jsem musela strávit několik týdnů v lázních někde v Čechách, prostě daleko od domova. Mnoho věcí si ze svého dětství nepamatuji, ale nikdy nezapomenu na to, jak nám do lázní přišla pošta, a já mohla postupně své dopisy rozbalovat, prohlížet si obrázky, co mi namalovali sourozenci, a s pomocí maminky si číst, co mi kdo píše. Dodnes mám některé ty dopisy schované, a když mám nostalgickou chvilku, tak si je znova pročítám. Radost, jakou jsem z toho měla v 5 letech, mi zůstala až dodnes. Je to něco jako výraz lásky, to, že na nás někdo myslí, nás hřeje u srdce.

Pokaždé, když jsem v Dongobeshi u rozdávání dopisů od jejich sponzorů, vnímám to jako velké privilegium. Děti milují dopisy od sponzorů, párkrát mi někdo přinesl ukázat všechny dopisy, co mu sponzor poslal, bylo to něco jako jeho poklad, který si pečlivě schovával, aby mu ho nikdo nevzal. Proces rozdávání psaníček je trochu složitý. Často se totiž stává, že většina dětí žádný dopis nedostane, a tak je třeba vždy vymyslet, jak to uděláme, aby ti, co nic nedostanou, nebyli moc smutní, a ti, co dostali, si je mohli v klidu přečíst, schovat pod svetr, napsat odpověď a utíkat zpátky do třídy. Pár z nich jsem se ptala, jak se jim dopis líbí a proč je rádi dostávají; většinu dětí moc potěší i malé dárečky, které někteří sponzoři k psaní přidají, jako třeba mini pastelky nebo nálepky, ale u všech dětí jednoznačně nejoblíbenější jsou fotografie jejich “rodiny”. Jeden chlapec

na střední mi řekl, že protože nemá svoje vlastní rodiče tak své sponzory vnímá jako rodinu a strašně rád by věděl, jak vypadají a jaký je jejich život tady u nás v Evropě. Jedno dítě jednou z pod košile

Neema je podporovaná rodinou ze Smilovic

vyndalo zmuchlanou fotku a hrdě mi vysvětlovalo, jak syn jeho sponzora je fotbalista, a že ono jednou taky bude hrát závodně fotbal, klučina, který seděl vedle nás, jen smutně povzdechl a řekl, že ještě nikdy žádný dopis nedostal, a že ani neví kdo jeho sponzor je...

Chtěla bych vyjádřit nekonečnou vděčnost všem sponzorům, kteří pravidelně posílají své peníze na vzdělání našim dětem v Tanzanii. Ty starší děti, které rozumí procesu této podpory, jsou velmi vděčné a často říkají, jak se o své sponzory modlí a žehnají jim za jejich úžasnou štědrost. A pokud se příště

doslechnete o tom, že sbíráme dopisy, neváhejte a napište pár slov o sobě nebo o své rodině, aktuality ze života nebo přání ze srdce. Myslím, že projekt Děti Afriky je úžasný také díky tomu, že zprostředkovává možnost pro sponzorované děti vidět, že jejich sponzoři jsou reální lidé, se kterými právě mnozí z nich touží mít i takovýto mini

vztah na dálku. A díky tomuto malému gestu (dopisu) si děti často uvědomí, co vlastně tato vaše služba znamená pro ně osobně.

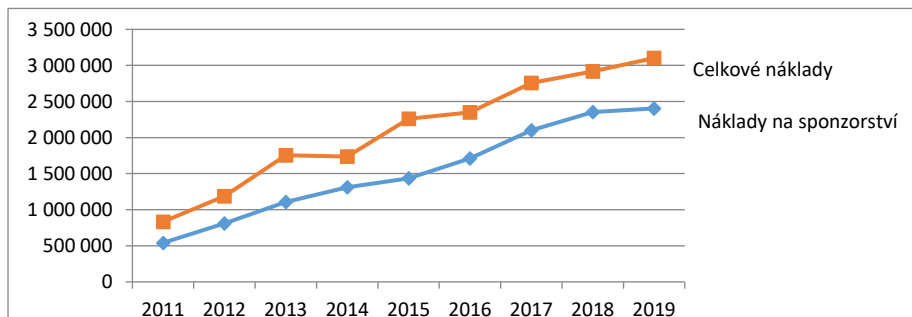
Myslím, že každého z nás zahřeje u srdce, když může vidět, že tady tomuhle konkrétnímu člověku, na mě moc záleží.

Finance v roce 2019

Zpracoval: Michal Klus

Už v minulém měsíci jsme Vám přinesli ohlédnutí za rokem 2019, ale jelikož ještě nebylo uzavřeno účetnictví, tak do tohoto čísla zařazujeme přehled o tom, jak jsme v roce 2019 hospodařili. A ještě jednou Vám chceme vyjádřit naši vděčnost za to, že za tímto projektem stojíte. A děkujeme Pánu Bohu, že nás chrání a dává zdar tohoto díla.

Náklady		Výnosy	
Sponzorství osob	2 404 168 Kč	Sponzorství osob	2 574 647 Kč
Podpora projektů v TZN	334 216 Kč	Dary na projekty	324 586 Kč
Provoz, propagace, akce	12 558 Kč	Sbírky na projekty	63 041 Kč
Tvorba webových stránek	15 000 Kč	Dary na službu dobrovolníků	268 890 Kč
Služba dobrovolníků v TZN	249 183 Kč	Dary na výjezd do TZN	12 700 Kč
Příjezd hostů z Tanzanie	83 050 Kč	Dary na příjezd hostů z TZN	71 290 Kč
Poštovné	1 815 Kč	Dotace Misijní fond SCEAV	30 000 Kč
Bankovní poplatky a daně	2 248 Kč	Úroky	3 761 Kč
Náklady celkem	3 102 238 Kč	Výnosy celkem	3 348 915 Kč

Biblické okénko

Autor: Hanka Mikešová

Žalm 139: 13 – 16 - „Tys to byl, kdo utvořil mě ledví, v životě mé matky jsi mě utkal. Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen a hněten v nejhlubších útrobach země. Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se vytvářely, dřív než jediný z nich nastal.“

Sedím a zírám na dvě čárky těhotenského testu. Hlavou se mi honí všechno možné, jen radost nějak nepřichází. Vedle v pokoji se batolí osmiměsíční dítě.

Proč teď, vůbec se to nehodí. Co škola, kterou dělám, co práce, kam jsem se chtěla vrátit?...Tys to byl, kdo utvořil mě ledví...Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí...Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v Tvé knize...

O necelých šestnáct let později se dívám do očí skvělého mladého muže.

Neplánovaného, ale milovaného - předně Bohem, který věděl, že je a bude ještě dříve, než já a také samozřejmě námi rodiči. Náš syn se měl narodit právě tehdy a právě takový, jaký je. My jsme to možná neplánovali, ale Bůh o tom věděl a plánoval to. Stejně tak má na mysli každé z dětí, které jsou tam daleko v Africe. Má pro ně plán. Chtěl, aby tu byly. Miluje je.

Zvláště v této divné době je dobré připomínat si, že Bůh má plán. On ví. V poslanecké sněmovně zaznívají věty typu: „Jediný kdo má plán, je ten virus“. Není to pravda. Bůh má plán. V Jeho knize jsou zapsány dny dříve, než každý z nich nastane. Bůh, který za nás obětoval svého jediného Syna, má plán. Této naděje se chci držet. „*Neboť to, co s Vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci Vám dát naději do budoucnosti.*“ Jeremiáš 29:11

Hanka mezi dětmi v Malolo

Aktuality

Zpracoval: Michal Klus

V těchto řádcích jste měli číst popis toho, jak vypadají detailní plány našeho výjezdu do Tanzanie. Odjezd jsme měli plánován na 30. dubna a hlavním cílem měla být oslava 10 let spolupráce s našimi tanzanskými přáteli. Místo toho je samozřejmě všechno úplně jinak. Z důvodu pandemie se asi v nejbližších měsících do Tanzanie nepodíváme. Tak jsme alespoň poštou poslali dopisy od podporovatelů a doufáme, že dorazí v nějaké rozumné době.

• • •

Z důvodu hrozby byly i v Tanzanii zavřeny školy. Tedy i ty školy, které podporujeme, jsou od poloviny března uzavřeny. Plán byl, že to bude na jeden měsíc, ale zatím se školy neotevřely. Situaci sledujeme a pravidelně konzultujeme s našimi partnery.

• • •

Velkému úspěchu se v LEA škole těší slepičí farma, kterou nastrovali naši dobrovolníci v létě 2019. Nosnice už zásobují školu množstvím vajíček. Některá z odchovaných kuřat byla prodána za celkovou částku blížící se 20.000 Kč. Za utržené peníze byla nakoupena další kuřata. Možná jste je viděli na Facebooku. Ředitel Martin už sní o vlastním inkubátoru, aby kuřata nemuseli kupovat.

Pokračujeme v podpoře výstavby hostelu, který se měl v květnu otevírat.

V dubnu jsme odeslali podporu na podlahy. Poté už bude chybět akorát zasklení oken, osazení dveří a vymalování. A samozřejmě také vybavení. Jsme Pánu Bohu nesmírně vděční, že se toto obrovské dílo zdárně blíží ke svému konci. Děkujeme také mnohým podporovatelům. Stavbu podpořili také přátelé z USA a Německa.

• • •

Pandemie opět rozhýbala kurz koruny, a to pro náš projekt na nevýhodnou stranu. Nicméně z předchozích období máme nějaké rezervy, takže nás to zatím neovlivňuje, ale samozřejmě bude důležité, jaká bude situace v dalších měsících.

• • •

Z důvodu pandemie bylo zastaveno výběrové řízení na nové dobrovolníky. Věříme, že se k dobrovolnictví vrátíme, jakmile to situace umožní.

• • •

Naši oslavu desátého výročí projektu Děti Afriky jsme plánovali na 18. října. Také jsme počítali s návštěvou z Tanzanie. V současné situaci se vše mění, takže nevíme, jak to nakonec bude, ale určitě Vás budeme s předstihem informovat.

DĚTI AFRIKY

REVOLUČNÍ 609, 739 61 TŘINEC

TEL.: 773 258 720, 608 744 764

EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ

WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010

VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB

VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ

VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE

VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ